

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

4. AARGANG

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

HÆFTE V

AARSABONNEMENT 3 KR.

UDGIVER: MARINEFORENINGEN
EKSPEDITION: FORENINGENS KONTOR
MØNTERGADE 22, MEZZANINEN, TELEFON: BYEN 3448
ANNONCEEKSPEDITIONER: THIESENSVEJ 10 KORSØR
HANS TAUSENSGADE 14 ODENSE

ENKELTE NUMRE 25 ØRE

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

VED E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL JUEL

LANDSFORENINGENS SENDEMANDSMØDE DEN 29. APIL 1917

Sendemandsmødet fandt Sted i Nationals Selskabslokaler. Landsforeningens Formand, Kommandør *Maegaard*, bød Sendemændene Velkommen og foreslog til Dirigent Hr. Overretssagfører *Øllgaard*, som derpaa valgtes. Dirigenten takkede, konstaterede Sendemandsmødets lovlige Indvarsling og Forsamlingens Beslutningsdygtighed samt oplæste Dagsordenens Punkter, hvorefter han gav Ordet til *Formanden*, der indledte med en særlig Tak til Provinsens Repræsentanter, der havde givet talrigt Møde trods de vanskelige Rejseforhold, ligesom han anmodede dem om ved deres Hjemkomst at meddele Kredsen Grunden til, at der i det forløbne Aar ikke har kunnet udrettes det for Provinskredsene, som man gerne havde ønsket, hvilken Grund maatte søges i de trykkende og alvorlige Tider. Tilgangen af Medlemmer har i 1916 udgjort 200 (i Tiden siden denne Opgørelse er yderligere tilkommet mange), og det samlede Medlemsantal er nu betydeligt over 3000, saaledes, at det nye Aar kan imødeses med Fortrøstning. Der er oprettet nye Kredse i *Aalborg* og *Ebeltoft*, af hvilke den første straks kom til at tælle 120 Medlemmer. Den i Maj 1916 udstedte Opfordring til at støtte Luftværnsindsamlingen under H. k. H. Prins *Aæls* Protektorat, havde givet et Resultat af 2320 Kr. hvilket, i Betragtning af, at en Mængde Medlemmer allerede havde givet deres Bidrag direkte til Luftværnsindsamlingen, maatte anses for et efter Omstændighederne ganske godt Resultat. Udgivelsen af Sangbogen havde vist sig allerede at have afhjulpet et længe følt Savn, og Foreningen havde haft den Glæde, at Marineministeriet, som allerede ved talrige Lejligheder har vist Foreningen sin Interesse og Velvilje, har støttet Sagen ved at lade anskaffe 1000 Expl. til Fordeling blandt Mandskaberne i Flaadens Skibe etc. *Formanden* rettede en varm Tak til Udgiverne for deres Arbejde, og hertil sluttede Forsamlingen sig ved at rejse sig. Til Eskadrerne er som sædvanlig udsendt Aviser, som velvillige Medlemmer tilstiller Kontoret til Fordeling, og til Krydseren »Valkyrien« i Vestindien var indkøbt Julegaver, som ved »Det forenede Dampskibsselskab«s Velvilje frit var sendt ud via New York. At Gaverne, grundet paa de urolige Besejlingsforhold, først var naaet frem til Nytaarsaften, havde intet Skaar gjort i Mandskabets Glæde, idet man derved havde kunnet fejre baade Jule- og Nytaarsaften. Fra Chefen var indløbet en varm Tak. Grosserer *G. Lohse* havde trukket sig tilbage fra sin Stilling som Medlem af Hovedbestyrelsen, og denne har suppleret sig med Hr. Skibsreder *Harhoff*. *Formanden* rettede en Tak til den afgaaede Sekretær *Kaptajn F. Froda* for hans Arbejde.

Formanden for Odensekredsen, Telefonmester *Buchgreitz* har modtaget Valg til Hovedbestyrelsen.

Foreningens Flag har været tilstede ved 3 Begravelser: *Kaptajn Münters* og Premierløjtnant *Hoeck's*, Premierløjtnant *Christiansens* og *Kaptajn Tillys*.

Efter Aflæggelsen af Beretningen talte Fuldmægtig *Riise* om, i Overensstemmelse med Lovens § 4, at nedsætte et Udvalg til nærmere Ordning og Tilrettelægning af de jubilerende Aarganges Sammenkomster her i Byen, for dels at faa disse ind under fastere Rammer, dels spare Deltagerne Tid og unødige Udgifter. *Formanden* takkede Hr. *Riise* og lovede, at Sagen skulde blive taget ad notam. Kassereren, Ingeniør *Holger Tuxen* aflagde det reviderede Regnskab, for hvilket der gaves enstemmig Decharge.

Næste Punkt paa Dagsordenen: »Indkomne Forslag« udgik, da intet saadant var fremkommet.

De efter Tur afgaaende Hovedbestyrelsesmedlemmer Tegneren *Axel Thiess*, Kanoner *Stoumann* og Skibsreder *A. O. Andersen* genvalgtes,

og der nyvalgtes enstemmigt Skibsreder *Harhoff* og Telefonmester *Buchgreitz*. Den afgaaende Revisor, Malermester *F. Møller* genvalgtes ligeledes.

Hermed var Dagsordenen udtømt og *Formanden* rettede under Forsamlingens Tilslutning en Tak til Dirigenten for hans Ledelse af Forhandlingerne. Udenfor Dagsordenen udtalte Telefonmester *Buchgreitz* Ønsket om, at man, saavidt muligt, henlagte Sendemandsmøde og Stiftelsesfest til samme Dag, — sidste eller næstsidste Søndag i April, hvilket af praktiske Grunde vilde være heldigt.

Kaptajn Ewald gav forskellige Oplysninger angaaende Medlemsbladets Udgivelse og Regnskab.

Portør *Christensen*, Roskilde, takkede *Kaptajn Ewald* for hans store Arbejde med »Under Dannebrog«, og anbefalede samtidig fornøden Taalmod overfor den store Udgift Bladets Udgivelse stadig medførte og som, efter det af *Kaptajn Ewald* oplyste, for en Del skyldtes de store Prisstigninger paa Papir, Clichéer m. m. i Forbindelse med Bladets Fremstilling.

Man samledes dernæst ved Aftenbordet, hvor Talernes Række aabnedes af Hovedforeningens Næstformand, Papirhandler *K. L. E. Jensen*, som udtrykte Hovedforeningens Bestyrelses Tak til Sendemændene ude i Landet for deres Interesse, og den Støtte de ved energisk Arbejde ydede den fælles bærende Tanke.

Telefonmester *Buchgreitz* talte for Foreningens Stiftere og for, at den Vækst, der trods Tiderne havde været og er i Foreningen, maa fortsættes fremdeles.

Formanden fandt Anledning til at rette en speciel Tak til Provinsafdelingerne gennem de Sendemænd, som var tilstede, og hvem det altid herinde er os en Glæde at samles med.

Togfører *Bendixen* talte for Ungdommen, og de unge permitterede værnepligtiges nærmere Tilknytning til Foreningen.

Under det fortsatte, hyggelige Samvær talte endnu adskillige af de Tilstedeværende, hvoriblandt maa nævnes Kommandør *R. Hammer* for den gode Aand i Marinen, *Formanden* for Underofficersforeningen »Ørnen«, Baadsmand *Petersen*, for Traditionerne i Marinen, Krigsassessor *Lund* takkede, som ældste tilstedeværende Repræsentant for Underofficererne, for en for disse udbragt Skaal; Fuldmægtig *Bærentzen* og Forstander *Richard Jensen* talte om gamle Minder fra Tjenestetiden og for det gode Samarbejde mellem Flaadens Befalingsmænd.

Kun den paabudte Lukketid forhindrede, at der spandtes flere Ender paa Førstevagten.

E. M.

SAMMENKOMSTEN I STUDENTERFORENINGEN I ANLEDNING AF MARINEFORENINGENS 4-AARIGE FØDSELS DAG DEN 30. APRIL 1917.

For 4de Gang bød Marineforeningen sine Medlemmer til Fødselsdag, og som de tre foregaaende Gange svigtede disse ikke. Ca. 170 Gæster havde indfundet sig og samledes i den lille Sal, hvor *Formanden*, Kommandør *Maegaard*, efter at Flaget var hejst med det smukke Ceremoniel, besteg Talerstolen og, efter at have budt Velkommen, gav forskellige Meddelelser om Aftenens Program. Derefter gik man op i Festsalen, som var smykket med Flag, der sammen med de lange, smukt dækkede Borde med de smaa Foreningsflag og Hovedforeningens Flag bag *Formandens* Plads, som sædvanlig frembød et overordentlig nydeligt og stilfuldt Syn, der

ikke afkræftes ved de Gentagelser i Dekorationens Form, som Medlemmer nu vil genkende fra Aar til Aar. Flaget er i sig selv den skønneste Dekoration. Medens man tog Plads langs Bordene, der, som nævnt, stod dækkede — et Arrangement, man ikke havde kunnet undgaa af Hensyn til den korte Tid, der var levnet indtil Lukningen Kl. 11, og i hvilket Aftenens Hædersgæst, kgl. Kammersanger *Peter Cornelius*, og Hæderskammerat, Tegneren *Axel Thiess* som Foredragsholder, elskværdigst fandt sig — besteg Kammersangeren Podiet med sin Accompaniator Hr. Cand. jur. *Schnor* og indledede, efter en begejstret Modtagelse, med en af *Drachmanns* Viser, som efterfulgtes af *Miskows* »Spillemanden«, en gammel norsk Sømandssang »Den sidste Rejse«, »Den danske Soldat«, Heises »Narrens Sang« og til Slutning »Klokke ring Fred«. Det er forsaavidt overflødig at bemærke, at Bifaldet, som fulgte hver Sang, var stærkt; dette er jo Sædvanen, hvor den populære Sanger lader sin Røst høre, og det udmærkede Programvalg vakte alles udelte Glæde.

Man tog derpaa fat paa Spisningen, og Gæsterne fik nu Tid til at bese den lille Souvenir som fandtes henstillet ved hver Kuvert som Gave fra Foreningen, nemlig en i alle Enkeltheder nøjagtig udført Model af Skibskanonerne i »Niels Juel« og »Jylland« i 1864, anbragt paa sin Rapert, med Beslag, Broge etc. Som flere Gange før, har man ogsaa denne Gang haft en udmærket og beredvillig Hjælp til Ideens Realisation i Hr. *Otto Dørge*. Der var synlig Glæde over denne Erindring, som sikkert vil finde sig en værdig Plads rundt om i Hjemmene. I hvert Kanonløb var indstøkket en omkring en Viskerstok oprullet, af Grosserer *Valdemar Petersen* forfattet Sang.

Talernes Række aabnedes af Formanden, der i smukke og djærve Ord udbragte H. M. Kongens Skaal og gav Udtryk for den Taknemlighed, hvori vi alle staar til Hans Majestæt, hvis kloge og mandige Ledelse af vort Land hidtil har holdt, og forhaabentlig fremdeles vil holde os fri af den frygtelige Krig — for dette kan vi ikke være Kongen taknemlige nok. Formanden erindrede om den Interesse, Kongen viste Marinen og Koffardiflaaden, og bragte i Minde de Ord, Majestæten udtalte ved Grosserersocietetets Jubilæum paa Børsen, om Tak for og Anerkendelse af vore Sømands Troskab og Opoffelse under Krigen. Skaalen efterfulgtes af 9foldigt Hurra og Kongesangen.

Til Hans Majestæt afsendtes følgende Telegram:

Til Kongen!

170 Medlemmer af Marineforeningen, samlede i Studenterforeningen i Anledning af Foreningens 4aarige Stiftelsesdag tillader sig allerunderdanigst at sende Deres Majestæt en undersaatlig Hilsen og Hyldest.

Allerunderdanigst

Mægaard.

Hans Majestæts Svar indløb senere og lød:

Kommandør *Mægaard*, Studenterforeningen.

Bringer Marineforeningen min hjertelige Tak og Hilsen.

Christian R.

Kort derefter tog Formanden atter Ordet for at udtrykke Foreningens Tak til H. k. H. Prins *Valdemar*, vor Ærespræsident, fordi han havde overtaget dette Hverv og dermed imødekommet et almindelig næret Ænske, som vi, der kendte Prinsens grundige maritime Kundskaber, og elskværdige, retlinede Karakter, gerne havde set opfyldt. Skaalen modtoges med 3foldigt Hurra.

Paa et til H. k. H. afsendt Telegram indløb følgende Svar:

»Med oprigtig Tak for at være mindedes ved Festen sender jeg Marineforeningen en hjertelig Hilsen og mine bedste Ænsker til dem alle.«

Prins *Valdemar*.

Kommandør *Drechsel* talte derpaa for Marineforeningen. De vægtige Ord paahørtes med den Opmærksomhed, som Forsamlingens Interesse for Æmnet naturligt maatte give, og Forsamlingen takkede ham ved stærk Tilslutning.

Næstformanden, Papirhandler *K. L. E. Jensen* bragte derefter Kammersanger *Cornelius* og Cand. *Schnor* en Tak for deres Medvirken, og Direktør *Schmidten* talte for Marinen i smuktformede Vendinger, som vakte det stærkeste Bifald.

Man afsang derpaa den Sang, som gemtes i Kanonmodellen, og mindedes Forfatteren, der desværre ved Sygdom var forhindret i at være tilstede, ved at sende ham en telegrafisk Hilsen.

Ingeniør *Tuxen* tog senere Ordet for i en fortræffelig Tale at mindes Handelsmarinen, og henvendte særlig Ordet til dennes nærværende Seniorrepræsentant, Kaptajn *H. S. A. Olsen*, der takkede.

Ingeniør *Poul Sørensen* fortalte under megen Jubel en Del højst fornujlige Historier fra sin Tjenestetid i Marinen, af hvilke han synes at besidde et udtømmeligt Forraad.

Man var nu naaet til Aftenens Foredrag. Under megen Opmærksomhed fortalte Tegneren *Axel Thiess*, om Karikaturkunsten og dens Betydning, specielt de Udslag, denne Kunst har givet sig under Verdenskrigen, og paaviste ved udmærkede Lysbilleder Forskellen mellem tysk, fransk, engelsk og amerikansk Humør, »menneskelige Dokumenter«, af hvilke man kunde udlede meget; — stærkest Indtryk syntes Hollænderen *Raemakers* realistiske, bitre og alvorlige Tegninger, at gøre. Denne Tegner er under Krigen indtraadt i Franskmandenes Rækker, og hans Tegninger er publicerede i franske Blade. Fra denne mere haandfaste Karikaturkunst, ofte for bidende

og brutal for dansk Smag og dansk Godmodighed, havde Hr. *Thiess* haft den udmærkede Ide at lade Overgangen til Nutidens satiriske Kunst dannes af Fritz Jürgensens Tegninger og Texter, der harmøst, men træffende som faa andre, hudfletter Spidsborgeriets svage Sider i Fyrreterne og Halvtredserne i forrige Aarhundrede; og da Foredragsholderen endelig til Slut fremviste et Udvalgt af sine egne fortræffelige og af Alverden kendte Satirer fra »Blæksprutten« var det som at hilse paa gode gamle Kendinge, der har vakt mangen sund Latter, netop fordi Satiren altid er ligesaa elskværdig som Kunstneren selv, der har frembragt den, og ægte dansk i sit Humør, som han er det. Der var selvsagt overordentlig Glæde over at faa et saadant Indblik i Karikaturens Verden under Førerskab af en af dennes fremragende Repræsentanter. Formanden bragte ham Foreningens Tak.

Under det paafølgende, fornujlige Samvær kom Sangbogen, af hvilken ikke mindre end ca. 80 Gæster anskaffede sig et Exemplar, overordentlig til sin Ret, og den ene Sang afløste den anden i hurtig Rækkefølge. Kommandør *Mægaard* fandt Anledning til at bringe Sangbogens tilstedeværende Redaktør, Ingeniør *Höfding* en Tak for det store Arbejde, Sangbogsudvalget har udført til Gavn og Glæde for Medlemmerne.

Blandt de talrige Taler maa endnu nævnes Kaptajn *Ewald's* for Lokalkredsene i Provinsen, Hr. *C. Winkel's* for Bestyrelsen og Hr. *Köhn's* for Foreningens Trivsel.

Til Slutning talte Kammersanger *Cornelius* smukt for Marineforeningen og udtalte sin Glæde ved at have været tilstede, og de Bifaldsytringer som fulgte ham til Dørs tilkendegav, hvor gerne man atter vil se ham — og høre ham.

Ogsaa overfor Foredragsholderen viste Forsamlingen sin Taknemlighed; — de to Kunstneres Bidrag til Underholdningen havde hver for sig og paa sin Maade gjort Aftenen sjældent vellykket.

E. M.

AARGANGEN 1877. — 40-AARS JUBILÆET

Marinere af Aargangen 1877 festligholdt 40-Aars Dagen for deres Indkaldelse den 31. Marts i København. Man samledes Kl. 2 ved Værftsbroen, hvor Løjtnant *Jacobsen* fra Orlogsværftet modtog Deltagerne og viste dem rundt paa Værftet. Først besaa Vaabensamlingerne, og her stod de gamle Gutter i stum Forbavselse over det nyeste paa Vaabenes Omraade — og særlig overfor nogle af fremmed Nationalitet fra strandede Undervandsbaade og Luftskeibe. Derefter gik man til Modelsamlingen, som blev gennemgaaet med stor Interesse, og videre over Dokoen, hvor særlig Undervandsbaadene fangede Opmærksomheden; det var dog en Skuffelse for mange, at de ikke kunde faa Lov at gaa ombord i dem. Man besaa ligeledes det nye under Bygning værende Kystforsvarsskib »Niels Juel« samt en Torpedobaad, der var omtrent færdig til at løbe af Stabelen, og Overraskelserne var paa alle Omraade store. Man fik Forstaaelsen af, at 40 Aar er en lang Tid, idet de mest moderne Skibe fra den Tid, da Jubilarerne tjente i Marinen, forlængst var ophuggede eller solgt som gammelt Jern.

Endelig gik Turen til Kasernen, og det eneste, de fandt her, der lignede deres Soldatertid, var »Køjerne«; men hvor forandret! her hang de i store, høje, lyse Sale, forsynede med al moderne Komfort: Centralvarme, varmt Vand til Toiletværelserne og fine Servanter og Brusebade.

Ja, Glæden var stor hos de gamle Sømand over alt, hvad de havde set, og man gik nu fra Værftet med en varm Tak til Løjtn. *Jacobsen* og et »paa Gensyn« paa Tuborg Pavillonen.

Her samledes man Kl. 6 til en Fællesspisning, der forløb paa den fornujlige Maade, hvor Taler og Sange afløste hinanden, og hvor de forskellige Dialekter mødtes i Minderne om den Tid, da vi med den stolte Fregat »Jylland« og Korvetten »Hejmdal« pløjede Nordøens og Østersøens Bølger.

Et Telegram afsendtes til H. M. Kongen, og i Løbet af Aftenen havde man den Glæde at modtage Majestæten Genhilsen og Tak.

AARGANGEN 1892. — 25-AARS JUBILÆET

I Sass' Selskabslokaler samledes den 25. April Jubilarerne af Aargangen 1892 af Søværnets Mandskab for at fejre Dagen for deres Indkaldelse. Henvend 50 Herrer havde givet Møde, hvoriblandt flere tidligere og nuværende Befalingsmænd af Flaaden; men endnu flere, til hvem Indbydelse var udgaaet, maatte til Festarrangørernes Beklagelse undværes paa Grund af Udkommando eller Bortrejse.

Med synlig Glæde modtog Ophavsmændene til denne Jubilæumsfest, Ingeniør *Ch. v. d. Hude* og Restauratør *Fritz Spønsson*, de gamle Kammerater, som det var lykkedes at samle fra Fjern og Nær, og efter gensidige Hilsner og genkendende Udraab efter de mange Aars Adskillelse, som jo havde været for de flestes Vedkommende, gik man til Bords i den store Sal.

Overordentlig nydeligt var Dækningen arrangeret, med vægtige Blomsterglas med nyudsprungne Bøgegrene og Splitflag. Marine-Stubshornblæser *Bentzen* — gammel Kending af mangfoldige Aargange »Mændene« — intonerede Marchen til Festbordet, og snart gik Skafningen for fuld Kraft. Ingeniør *Hude* begyndte Talernes

Jubilarerne af Aargang 1892

Række med i smukke Ord at ønske de gamle Kammerater Velkommen og udtale Ønsket om, at det skilte atter maatte bøje sig sammen i Opfriskningen af de gamle Minder.

Restauratør Svensson udbragte i velvalgte Ord H. M. Kongens Skaal, som efterfulgtes af nifoldigt Hurra og Kongesangen.

Fortræffelige Sange bidrog til at give den rette Stemning. Den første, »For Danmark«, hvis Forfatter Kontorchef Burcharth viste sig at være, anslog ved sit stemningsrige, poetiske Indhold Streng i Jubilarernes Indre, hvis Klange udløstes i begejstret Bifald — og dette fornyedes, da Forfatterjubilaren noget senere talte for vort gamle, smukke Flag.

Ingeniør Hude talte for Gæsterne, blandt hvilke saas Kaptajn Ewald, Overingeniør Larsen, fhv. Marineintendant, Forretningsfører Brunchmann og Baadsmænd Borrild af Søminekorpset. Kaptajn Ewald bragte som Repræsentant for Marineforeningens Hovedbestyrelse en Tak til Komité og Jubilarer, og Forretningsfører Brunchmann takkede paa de gamle Befalingsmænds Vegne, idet han tillige under forstaaende Munterhed hos Forsamlingen mindedes fornøjelige Episoder fra Tjenestetiden.

En udmærket Sang, med Forfattermærket H. H. til Mindernes Pris gjorde fortjent Lykke ved sin Blanding af Alvor og Skæmt.

Som indbudt Repræsentant for Marineforeningens Københavnskreds takkede Arkitekt Marston.

Efter Kaffen samledes man til Panchesold, og under den fornøjeligste Stemning afløste Taler og Sange hinanden. Hr. Køhn udbragte en Skaal for de fælles Minder og Kontorchef Burcharth for den tilstedeværende Veteran, Hr. Woer, som hørte til Aargangen 1861, og hvis Søn var blandt Jubilarerne. Megen Lykke gjorde den udmærkede Ide, Komiteen havde haft, at lade Marineforeningens nys udkomne Sangbog komme i Brug ved denne Lejlighed. De kendte Yndlingssange gik med sjælden Appel og vakte megen Glæde hos alle — baade dem, som har sunget dem før, og dem, for hvem de var helt ny. Nogle af de gamle Vagtskilte, som en Ven af Marinen havde skænket, bortauktioneredes til ret høje Priser.

I smukke Vendinger talte Tømrermester Høyer for vore Sømænd, hvis trofaste Arbejde vi i disse Tider skylder saa meget.

Til H. M. Kongen afsendtes et Telegram til Stockholm. Hans Majestæts Svar indløb hertil ved 11-Tiden, men naaede som Følge af 11-Lukningen ikke at blive oplæst. Det lød:

Bringer Marinerne af Aargang 1892 min hjærtelige Tak og Hilsen.
Christian R.

Sikkert havde man gerne endnu længe tilbragt Timerne sammen, men Adskillelsen maatte ske, og lidt før Kl. 11 manede Restauratør Svensson til Opbrud.

En fornøjelig Sammenkomst var til Ende, vellykket ved baade

Arrangement og Stemning. Desværre havde det planlagte Besøg paa Orlogsværftet, hvor Marineministeriet saa gæstfrit plejer at modtage de gamle Marinere, maattet opgives paa Grund af Epidemien i Karsneskibet »Fyen«. Men utvivlsomt sendes der efter Jubilæet mangen venlig Tanke til dem, hvis Arbejde og Energi gjorde det muligt at fejre det saa smukt.

E. M.

FAABORG-KREDSEN

afholdt den 22. April sin aarlige Generalforsamling. Formanden, Fabrikant C. C. Jensen bød Velkommen og aflagde Beretning for det forløbne Aar. Grosserer Schou havde i Efteraaret holdt et interessant Foredrag med Lysbilleder om en Rejse gennem Indien; bag-eftter havde der været en fornøjelig Spisning med efterfølgende Selskabelighed. Medlemsantallet er steget til 71. Regnskabet blancerer med 362 Kr. 92 Øre. Den afgaaede Bestyrelse genvalgte, ligeledes Revisorer og Flagbærere. Efter Generalforsamlingen var der Spisning, ved hvilken Lejlighed en Skibsklokke, som var skænket af et af Foreningens Medlemmer, blev indviet. I Aftenens Løb blev slaaet adskillige »Glas«; »Bollen« kom frem og Taler og Sange vekslede; den rette kammeratlige Tone var fremherskende og dertil bidrog ikke mindst Formanden for Odense-Afdelingen, Telefonmester Buchgreitz, som havde efterkommet Foreningens Invitation. Alt i alt en af de gode Sammenkomster, som fremmer Kammeratskabsfølelsen og fæstner Sammenholdet indenfor Foreningen.

EBELTOFT-KREDSEN

afholdt den 26. April konstituerende Generalforsamling paa Hotel »Skandsenskilde«. Vinhandler G. Holm-Petersen bød de tilstedeværende Velkommen og foreslog Fiskeriejer Fensmark til Dirigent; denne valgtes enstemmigt. G. Holm-Petersen gav derefter Meddelelse om Udvalgets hidtidige Virksomhed og Dagsordenen for den konstituerende Generalforsamling. Han forelagde Forslag til Love for Lokalforeningen, hvilket blev vedtaget med enkelte Ændringer. Til Bestyrelsesmedlemmer valgtes derefter følgende ordinære Medlemmer: Fisker Otto Oxholm, Fiskeriejer G. Fensmark, Fisker V. Jessen, Toldroresbetjent Petersen, Barber Jensen, og følgende ekstraordinære Medlemmer: Apoteker Obel og G. Holm-Petersen. Til Revisorer valgtes: Sagførerfuldmægtig A. Christensen og Bogholder Kayus. Det vedtoges at afholde Bestyrelsesmøde

Fredag den 4. Maj, paa hvilket Bestyrelsen vælger sin Formand og Kasserer. Lovene vil i den nærmeste Tid blive indsendte til Hovedforeningen til Approbation. Generalforsamlingen sluttede med at udbringe et Leve for Marineforeningen og Ønsket om godt Kammeratskabsforhold iblandt de forhenværende Marinere.

Paa Bestyrelsesmødet den 4. Maj fordeltes Hvervene som følger: Formand: Fisker *Oxholm*, Næstformand: Barber *Jensen*, Kasserer: *G. Holm-Petersen*, Sekretær: Apoteker *Obel*, Arrangementsudvalg: Rorsbetjent *Petersen* og Fiskeriejer *Fensmark*.

SAKSKØBING-KREDSSEN

Den aarlige Generalforsamling afholdtes den 5. Marts paa Hotel »Sakskøbing«. I det forløbne Aar har Foreningen kun haft en lille Udflugt til Bandholm og Askø pr. Motorbaad. Foreningen tæller nu 40 Medlemmer. Nyt Medlem af Bestyrelsen blev 1. Maskinmester *A. Petersen* i Stedet for Fisker *J. Rasmussen Tambur*, der ikke ønskede Genvalg. Til Revisorer blev valgt Postmester *von Linstow* og Sygehuslæge *A. Halvorsen*. Fanebærer blev Havnefoged *H. Eriksen*.

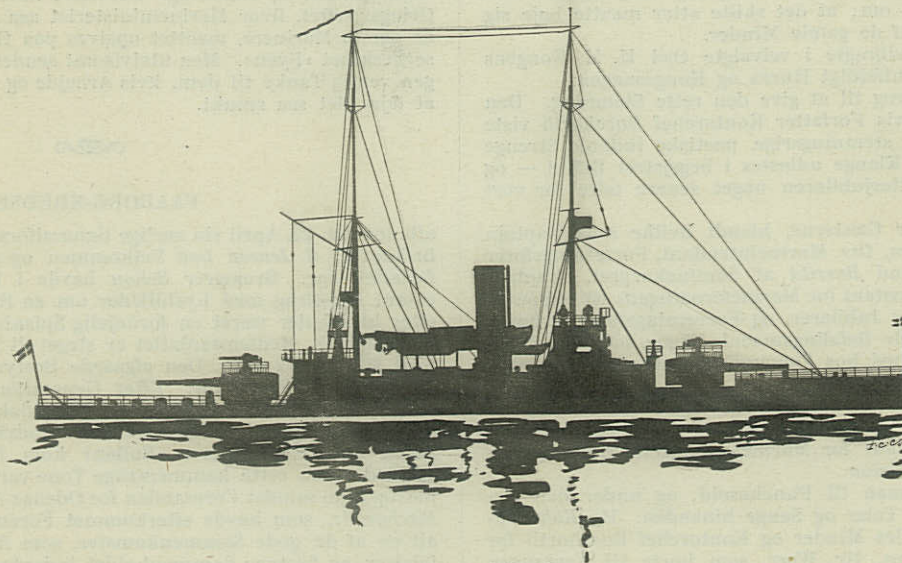

ODENSE-KREDSSEN

afholdt Søndag den 6. Maj sin traditionelle, aarlige Mindefest for Helgolandsslaget. Denne Gang havde Festen en særlig Tiltrækning, idet Stifterne af Marineforeningen: Direktør, Kaptajn *Ewald* og Grosserer *Schou* deltog deri. Der var udsendt Indbydelser til alle fynske Kredse, og alle disse var repræsenterede med Undtagelse af Svendborg Kredsen. Fra Nyborg mødte Formanden, Konsul, Baron *Haxthausen* og fra Faaborg d'Hrr. *Hoffmann* og *Larsen*, Fjællebro, fra Assens mødte Lods *Pedersen* og Gaardejer *Storm*, Sønderbjerge. I Festen deltog godt 100 Damer og gamle Marinere. Den lokale Bestyrelse havde været i travl Virksomhed lige fra Morgenstunden med at pynte Lokalerne paa en festlig Maade, saa at Festen ikke skulde staa tilbage for sine Forgængere. Der blev som sædvanlig pyntet med Blomster, Grønt, Flag, Aarer, Redningsbøjer, Lanterner, Ornamentter m. m. Kredsens mange smukke

Gaver fra Medlemmerne var delt rundt paa Bordene, og Kl. 5 var Salen, straalende i al sin Pragt, klar til at modtage Fstedtagerne. Under Tonerne af Marinernes Marsch (af *Victor Bentzen*) gik man til Bords. Saa snart Deltagerne var paa Plads, pebes »Klar ved Flaget«, og dette gik til Tops under Honnørmarchen, hvorefter Formanden bød Velkommen til alle, særlig til de fremmede Gæster. Ved Bordet, hvis Menu bestod af Fiskefillet, Kalveryg, Is og Øl, blev der holdt mange udmærkede Taler. Telefonmester *Buchgreitz* talte for Hs. Maj. Kongen, og Telegram afsendtes til Hs. Majestæt. Kapt. *Ewald* holdt Mindetalen for Heltene fra Helgoland. Grosserer *Schou* talte for Marineforeningen i Odense. Derefter taltes for Marineforeningens Stiftere, som Kredsen havde den Ære og Glæde at se som Gæster. Overpostbud *Plovstrup* talte for Damerne. Købmand *Larsen* for den danske Koffardimand, desuden taltes for Kredsens Æresmedlem, Kaptajn *Carl Møller*, der kvitterede med at fortælle Træk fra sine Krigsaaer 1848, 49 og 50 idet han sammenlignede disse med Nutiden. Desuden talte Formanden for Nyborg Kredsen, Baron *Haxthausen*, Lods *Pedersen*, Maskinmester *Nimb*, Bogholder *Nyhammer*, Overværkfører *Grundtmann* og flere, saa der gik en god Tid med en overmaade god Stemning, før den Vagthavende, Maskinmester *Sv. Larsen*, Dalum, fik Ordre til at pibe »Skej ud overalt«. Man samlede derefter i Salen ved Siden af, hvor Kaffe-bordene stod dækkede, og her forhandlede Marinernes Sangbog, der fandt rivende Afsætning og straks toges i Brug. Ved Kaffen indløb fra Hs. Maj. Kongen Takketelegram, der modtoges med Ovationer; endvidere ankom Telegram fra Formanden for Faaborg Kredsen, Fabrikant *C. C. Jensen*, der var forhindret i selv at give Møde. Ved Kaffebordet blev, med Adjunkt *Blach*, afsendt en Hilsen til Sønderjysk Forening, fra hvis Formand der senere er kommet Tak for Hilsenen.

Endelig blev der pebet til en lille Dans paa Dækket, ved hvilken der opførtes en original Kotillon. Damerne dekoreredes med Dannebrogssløjfer paa Skulderen, medens Marinere fik overrakt maritime Ordener. Kl. 10³/₄ pebes igen »Klar ved Flaget«, hvorefter dette stille gled ned ad Stangen, og straks efter kommanderedes »Klar ved Køjerne«, og Festen var afsluttet; alt i alt en Fest, som bar Præget af den Aand, som altid raader, hvor de gamle Marinere sætter hinanden Stævne. Her vekslede Alvor og Skæmt, uden at nogen af Delene blev overdrevet, og Marineforeningen er sikkert her inde paa det rette Spor i sit Ønske om at samle Alle til fælles Arbejde for Maalet, som er Foreningens Program. C. B.

Kystforsvarsskibet »Peder Skram«

TEGNINGER AF FLAADENS SKIBE

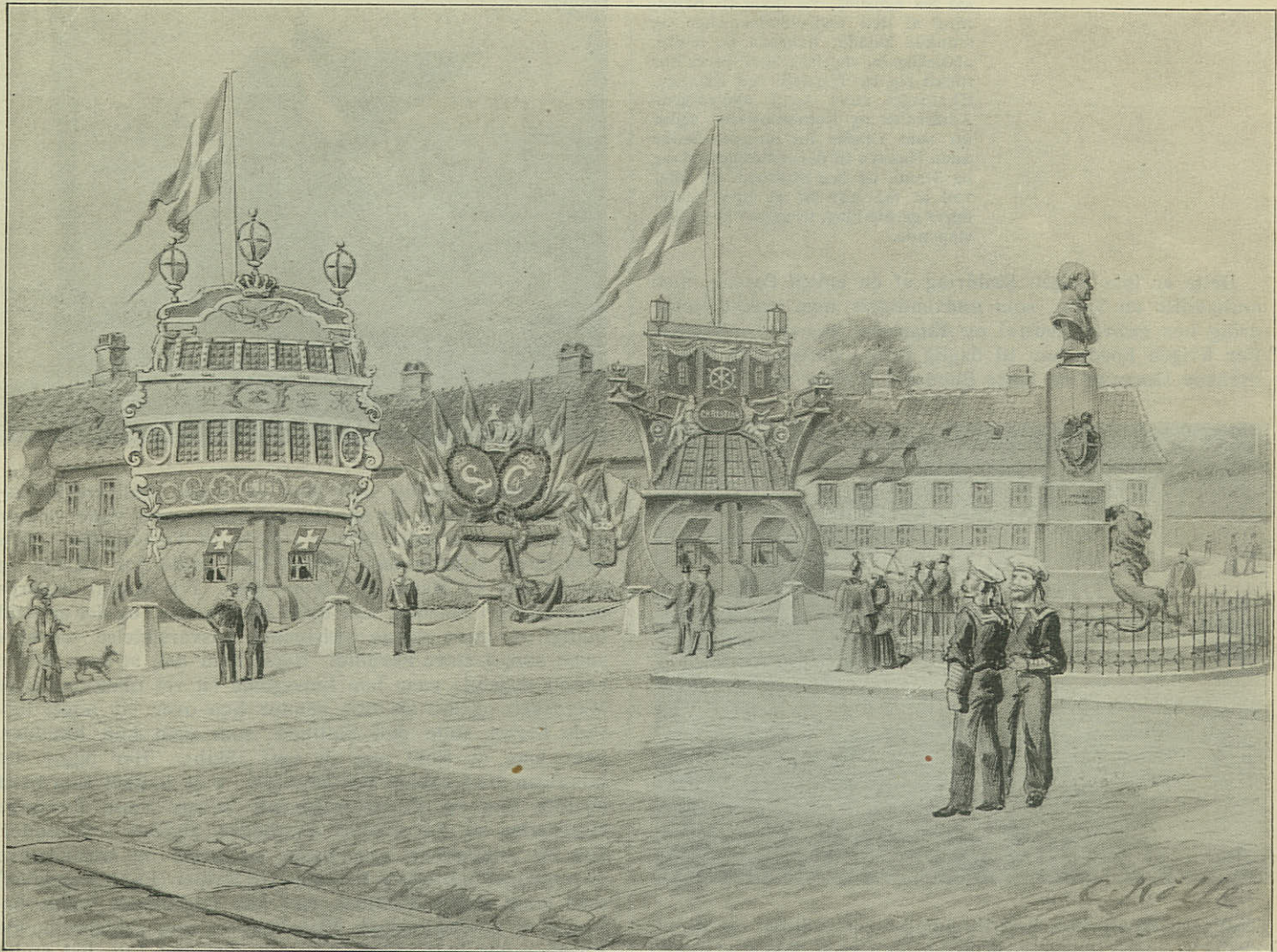
Med et af Marineforeningens Formaal for Øje: »at udbrede Kendskab til Marinen og dens Skibe« har Underkanoner *J. C. Christensen* tegnet 8 af vore Skibe. Tegningerne afviger ganske fra hidtil eksisterende, tilgængelige Tegninger af Orlogsskibe, idet de er udført

som Silhuetter, saavel sorte som hvide; og derved bringer enhver i Stand til tydeligt at skelne mellem og derved uvilkaarligt at interessere sig for Forskelligheden i Typerne.

For gennem disse Tegninger at udbrede Kendskabet til vore Orlogsskibe, er de mangfoldiggjort som Postkort og tilbydes Marineforeningens Medlemmer gennem omstaaende Avertissement.

PAA 25-AARS DAGEN FOR KONG CHRISTIAN DEN IX OG DRONNING LOUISES
GULDBRYLLUPSFEST

Den 26 Maj 1892 oprandt med straalende Solskin, og Danmark over var der Glæde i Hjemmene — store som smaa — fordi hver efter bedste Evne vilde være med til at fejre vort elskede, højagtede Kongepars, Kong Christian den IX og Dronning Louises Guldbryllup.

Selvfølgelig var de Forberedelser, som blev truffet Landet over, ikke mindst i Hovedstaden, hvor man paa klods Hold af Festlighederne havde mest Lejlighed til at blive Vidne til de Højtideligheder, som Guldbryllupsfesten førte med sig.

Jeg, som den Gang var Dreng, glemmer da heller aldrig det Indtryk, som det gjorde paa mig, da jeg i Folkestimlen paa Kongens Nytorv blot saa et Glimt af Guldkaarten, da den under militær Eskorte kørte Majestæterne fra Slotskirken til Amalienborg.

Det er vist ikke for meget sagt, at hvert eneste Hus var pyntet i Dagens Anledning med Flag eller blomstersmykkede Guirlander, og straalende Uniformer. Musik og Optog vidnede i saa høj en Grad om den ærlige og dybtfølte Glæde, som Folk af alle Lag nærrede, at det ikke var saa underligt, om al Stadsen var ved at tage Pippet fra en 9-Aars Purk.

Selvfølgelig havde ogsaa Marinen gjort sit for at gøre det festligt — og med en Blyantstegning har Maleren C. Kolle forevigtet den Del af Festen, som især Nybodersfolkene blev delagtige i.

2 af Længerne ud mod Store Kongensgade havde de brave Værftsfolk smukt og behændigt omdannet til Agerstævnene paa Skibe med Navnene Christian og Louise.

Rigtige Sømænd med dragne Sabler holdt Vagt nede paa »Kajen«, hvor »Skibene« laa fortojet — paa den samme Plet, hvor Befolkningen havde rejst et varigt Minde over en af Fædrelandets tapre Sønner.

Der var Fryd og Fest »om Bord« den hele Dag og travlt med at tage imod de mange Gratulanter, hvoraf adskillige kom langvejs fra for at hilse velkommen efter den smukke lange Færd.

En Morgen, da det lysnede, var Skibene lettet, men de, til hvis Hæder de var byggede, og paa hvis Liv de skulde være Symboler, fulgtes sammen en Tid endnu til Ære og Gavn for Fædrelandet viden om.

EN NYBODERSMAND

KAPTAIN DUG-OUT, R. N.

Nedenstaaende Skitse, der er oversat fra Engelsk, vil tjene til Belysning af den fædrelandskærlige og smukke Maade, hvorpaa de ældre, afskedigede, engelske Søofficerer har meldt sig til Tjeneste ved Flaaden. Et meget stort Antal afskedigede Admiraler og Kommandører sejler nu som Chefer for mindre Skibe uden Hensyn til deres tidligere Rang og Stand, og den Stolthed, de føler ved at faa Lov til at tjene under deres gamle Flag, fremgaar af nedenstaaende.

Dette er ikke nogen Skildring af en enkelt Person, men omhandler en Type, som nødvendigvis maa vække Beundring hos enhver neutral og Ængstelse hos enhver Fjende. Før Krigen boede han til daglig Brug i Portsmouth Egnen, dyrkede Geranier og læste Bønner i Kirken om Søndagen.

Tidligere havde han haft Kommando over Skibe og Mandskab, ja endog over mange Skibe og mange Mænd og havde haft det sjældne Privilegium at »have sit Flag vajende«, han havde nemlig været Admiral i R. N. Saa kom Afsked, Geranier og endelig Krigen med Uro, frygtelig Utilfredshed med de bestaaende Forhold, gribende Henvendelser til Admiralitetet, der var overlæst med Arbejde — Opsættelse, Tvivl, Haabløshed og den vidunderlige Genantagelse i Flaaden. Som Admiral? Aah nej! Admiraler, som »har været«, indtager ikke større Plads i Marinens Administration, end Admiraler, som »vil blive«. De er ligestillede, det har Krigen vist. Nej, Indkaldelsen gik ud paa, at hvis Admiral Dug-Out brød sig om at virke som Kaptajn, var han velkommen, naar han vendte tilbage til aktiv Tjeneste i denne Egenskab, og naar Lejlighed gaves, vilde han faa Skib at føre. Vel at mærke ikke en Eskadre, heller ikke et Slagskib eller en Torpedojagerdivision. Saadanne Stillinger er ikke for afgaaede Embedsmænd. Nej, et Skib betyder et Skib i bogstavelig Forstand. Det kan være en Brixham Trawler, der er bestemt til Ministrygning, eller det kan være »Brighton Queen«, denne populære Damper, der ofte kendes under Navnet »Vippepeter« og som nu anvendes til militært Brug. Hvad der i Virkeligheden var Hovedsagen for Admiral »Dug-Out« var igen at sejle ud paa de vilde Vover, mærke den salte Søvind, høre den behagelige Plasken af Vandet, arbejde for sit Fædreland og fremfor alt endnu engang at have Følelsen af at være den virkelige Chef paa et virkeligt Skib. Ganske vist maa han i Stedet for en Besætning paa omkring Tusind Mand nu være tilfreds med godt og vel et Dusin. I Stedet for en rummelig Række Kahytter med alle Bekvemmeligheder og en grøn-

og hvidmalet Chalup maa han nu nøjes med Dukkehus-Bekvemmeligheder og en skrabet Jolle, som vilde bringe en hvilken som helst Officer i R. N. til Fortvivlelse. Men naturligtvis stillede han Tidens Uhr nogle Aar tilbage og levede paa en Maade sit Liv om igen. For Ansvar frigøres man aldrig i Flaaden, saa dette kendte han, og det er altid muligt at nære denne sælsomme Ansvarsfølelse saavel i smaa som i store Forhold. Deraf kom det, at hans Hjerte endnu engang, naar han betragtede sit ret ubestemmelige Mandskab og lod sit Blik vandre hen over sit noget lurvede Fartøj, følte den Stolthed, som man kun besidder, naar man er Chef paa sit eget »Skib«. Her ligger det bundløse Hav aabent for Eventyr. I et hvilket som helst Øjeblik kan en Undervandsbaads stygge Næse forstyrre Overfladen og Livet eller Evigheden afgøres i Sekunder. Det var simpelthen spændende, og nogle og tresindstyve Aar gammel betragtede han sine tre Striber (Kaptajnsgraden) med langt større Stolthed, end han nogensinde havde betragtet de guldbedækkede Flagofficerer, som tidligere havde staaet under ham. Dette var Liv, virkeligt Liv, det andet var Øvelse, kun Øvelse, hvor alt gik ud paa den vigtige Overholdelse af et næsten kongeligt Ceremoniel.

Hvilken besynderlig Forandring. Den Tid var forbi, da hans Besætning kaldte ham »Matrosplager« og gav ham mindre fine Øgenavne. Den Tid var forbi, hvor en flot Hilsen eller en Fejl i Ceremoniellet havde spillet en stor Rolle for ham. Nu kaldte han Kvartermesteren ved Fornavn, spurgte til Fyrbøderens Datter, der havde Mæslinger, og var Kammerat med sin Næstkommanderende, som i Fredstid havde været tredje Styrmand paa et Kyst-Kulskib. Krigen, der i sig selv er saa frygtelig brutal, fremkalder vidunderlige Forandringer i de menneskelige Følelser og lader Ejendommeligheder, der længe har været skjult af Omstændighederne, træde tydeligt frem.

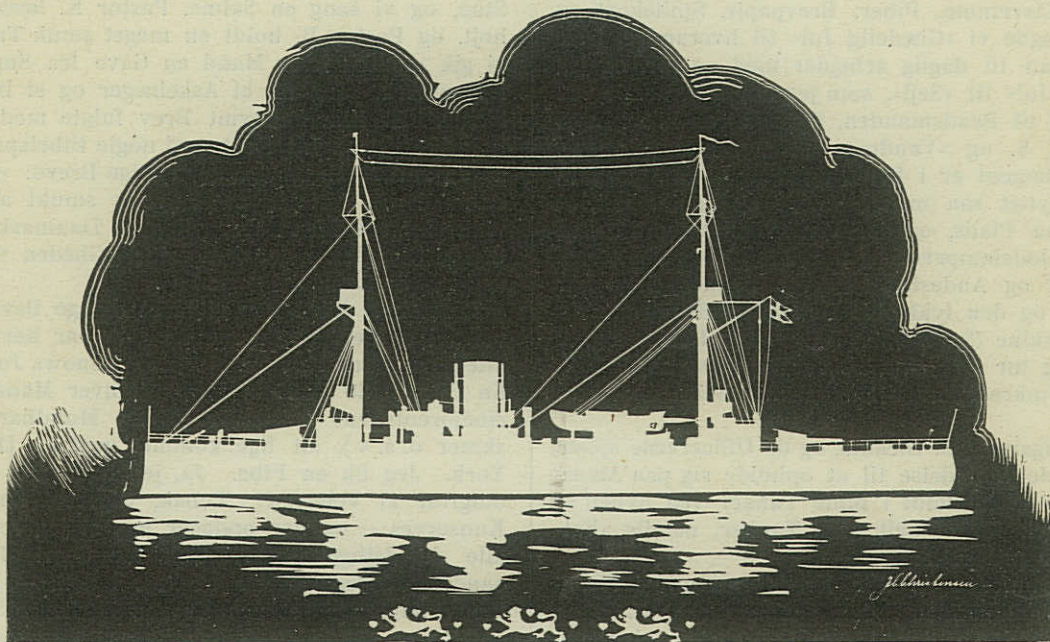
Og saaledes gaar det med Kaptajn »Dug-Out«, R. N., han er lykkeligere, end han har været nogensinde før i sit Liv. Han er mere omgængelig og human end tidligere. Hans Energi er kun begrænset af den Kendsgerning, at Dagen kun har 24 Timer. Han har lagt Formerne paa Hylden og bliver nu stillet overfor værre Ting, end han nogensinde tidligere har været, men det mest forbavsende er, at han ikke i mindste Maade er klar over, at han gør noget tappert, noget meget, meget ædelt, noget i Virkeligheden uendelig rørende ved saaledes at vende tilbage til den gamle Tjeneste i en underordnet Stilling. Han regner ikke sine Anstrengelser for meget. Hvis han er heldig, kan han opnaa en Kamp med en fjendtlig Patruljebaad eller Undervandsbaad, ellers er det hele trøstesløst ensformigt. Men han vinder Krigen!! Det ved Tyskerne og forstaar

at vurdere det. Hold ham borte fra Havene, raaber de. Men, hvorledes? Kaptajn »Dug-Out«, R. N. er ikke saa let at blive af med. Et velindrettet Hus med Geranier ved Portsmouth er behageligt, men et Skib og en Besætning er som et Himmerige. Og jo mere forfærdelig, jo mere øde-

læggende, jo mere trøstesløs vild Grusomhed, des mindre urolig er Kaptajn »Dug-Out«. Han er forynget, det store Eventyrs Ildfuldhed er i hans Blod, han beder kun om endnu en Gang at maatte tjene sit Land. Vidunderlige Kaptajn »Dug-Out«.

BREV FRA KRYDSEREN »VALKYRIEN«

Tegning af Underkanoner J. C. Christensen

En af de Værnepligtige ombord paa Krydseren »Valkyrien« har til sine Slægtninge herhjemme sendt følgende Brev, som vi gengiver som en Erindring fra Krydserens den 10. Maj afsluttede historiske Togt, paa hvilket Chefen, Kommandør *Konow*, som fungerende Guvernør for de dansk-vestindiske Øer den 31. Marts overleverede disse til en Repræsentant for den amerikanske Regering.

Kommandoen havde været hejst ombord fra den 8. November 1915.

Tak for Eders Julebrev, og Tak for Julepakkerne med Cigarer, Kager og Bøger, som kom Lille Juleaften i udmærket Stand, takket være den omsigtsfulde Indpakning. Jeg modtog endvidere Julepakker fra 3 andre af Familiens Medlemmer, saa jeg var aldeles overvældet. Jeg, der ellers lever som en sand Spartaner, er nu omgivet af dejlige Forraad af Hjemmets materielle Goder!

I Torsdags kom saa Julebrevposten med Bull-Insular-Liniens ^{s/s} »Marina«, og atter fik jeg en meget glad Dag, ialt 15 Breve, hvilket i Forening med de med forrige Post modtagne Julebreve danner en herlig Stabel. Jeg har Grund til at være meget taknemmelig for alt dette og er det saa sandelig ogsaa. Men nu vil jeg gaa over til at fortælle om, hvorledes vor Jul forløb.

Allerede først i December dannedes en Julekomité af Lieutn. F., Kanonér F., Maskinist D. og Maleren, og det Resultat, som denne sidste naaede Juleaften, var virkelig storartet. Vort Agterdæk var ved Hjælp af de nedrullede Solsejlsgardiner omdannet til en lukket Hal. Helt ude i Agterenden var udspændt tværs over Dækket Malerens vældige Lærred: »Indsejlingen til København« med Sne paa alle Tage, der tegnede sig skarpt mod den røde Aftenhimmel. Kulissestykker, forestillende Langeliniemolen med Fyrtaarne og vaade Sten (altsammen malet), dannede Rammen,

og midt i Panoramaet stævnede den gamle »Valkyrien« (F.s Model) ind mod Flaadens Leje.

Siderne af Julehallen var dækkede af Flag, og paahæftet disse løb en Frise af Figurer paa alenbredt Karduspapir, forestillende berømte Danske saasom: Julenissen, Knold og Tot, Kaptajn Vom, Inspektør Smæk, iblandet Negerunger, Missekatte og andre mindre notable Statister, tegnet af D. Kanonens Løb var ved Hjælp af et Par Vingeplaner omdannet til en Flyvemaskine, hvor en Julenisse klamrede sig til Rattet bag den snurrende Propel (drevet pr. Elektricitet). Paa Styrbordssiden var Gaveboden, paa den anden Side Tombolaen.

Juleaftensdag var jo en Søndag og Dronningens Fødselsdag, og vi havde derfor ligget flagpyntet hele Dagen og saluteret Kl. 12.

Kl. 6 blev der »lydt« med Skibsklokken, og alle Mand samlede henne paa Agterdækket, hvor Juletræet straaledede med sine mange kulørte Glødelamper. Københavns Fyr lyste ogsaa, og derinde laa jo den gamle, rare By med Julesne paa Marmorkirken, Frelserkirken og paa Holmens Kran, og ovenover stod der »Glædelig Jul« i Transparent, og vi blev alle saa underlige og gammeldags tilmode.

Vi havde alle faaet stukket et nydeligt Hefte med Julesalmer, Dagens Tekst m. m. i Haanden, og paa et Nik fra Kommandøren begyndte Musikken med »Glade Jul«. — Jeg havde om Eftermiddagen ligesom i Fjor sagt til mig selv: saa, nu er Klokken det og det hjemme paa N., nu kommer de fra Kirke, nu er de inde i Havestuen om Juletræet, og saadan paa den Maade, forstaar I, siddet og roget min Pibe og været meget langt borte. Det var Jul derhjemme, men her var det det ikke — og kunde vist ikke blive det, syntes jeg — men da nu Musikken spillede, og vi alle sang den gamle Julesalme, saa følte jeg pludselig, at det alligevel ogsaa var Juleaften her, og at det vist var

lige meget, hvor man var i Verden — Jul, det var Fred og Glæde og Fortrøstning i Sindet. Kommandøren læste op, og da han var færdig, saa tror jeg ikke, der var en eneste, som ikke havde de samme Tanker. Saa sang vi »Det kimer nu til Julefest« — heri udløste sig alle tidligere modstridende Følelser, og aldrig har jeg hørt et mægtigere Kor — over 200 store Mandfolk. Saa ønskede Chefen os alle »Glædelig Jul«, og dernæst sang vi en Sang af Maskinist D.

Nu gik vi i Gaasegang forbi Tombolaen og trak vort Nummer, og ovre i Gaveboden stod 3 Mænd, udklædte som Nisser, og »handede« Gaverne ud til Ejermændene. Jeg fik en Daase »Evening Star« Tobak. Ellers bestod Julegaverne af Livremme, Piber, Brevpapir, Spillekort og lignende. Saa sagde vi »Glædelig Jul« til hverandre, især til dem, som man til daglig arbejder med og for, og jeg sagde »Glædelig Jul« til »Sejl«, som jeg havde staaende ved Siden af mig, og til Baadsmanden, Overmatros L. og Lars, Underbaadsmand S. og »Vandmanden« og mange andre, hvem mit Departement er i Berøring med. Paa Agterbanjerne var der flyttet saa mange Borde og Bænke ind, at vi alle kunde faa Plads, og der var nydeligt pyntet med Silkepapir paa Glødelamperne og med Flag langs Skotterne. Vi fik Risengrød og Andesteg. I hver Bakkes Grød var der en Mandel, og den lykkelige Indehaver fik straks sin Gave: Barbermaskine (!), Tobak, Kniv etc. Det hele gik udmærket, og jeg tør nok sige, at der ikke var noget Skib i en antagelig Omkreds, hvor Mandskabet holdt en bedre Juleaften.

Vi røg vore Cigarer paa Dækket, og da Officererne spiste lidt senere, var der Tilladelse til at opholde sig paa Agterdækket, hvor vi da henfaldt i blide Tanker ved Synet af det synlige Udtryk for et helt Aars Tanker, nemlig »Valkyrien ankommer paa Inderrheden«.

Ved 9-Tiden samledes en lille Kreds hos mig i Helle-gattet, nemlig »Vandmanden«, den gamle »Sejl«, F. P. og Maleren for at indtage den længe i Forvejen planlagte og med stor Snuhed realiserede Jule-Souper. Vi gik an med Franskbrød, Smør, Sardiner, Ost og Kiks, dertil iskoldt Øl. Isen havde vi faaet hos »Isbonden« (Manden i Ismaskinen). Dernæst smagte vi paa Mostrenes »Ryper i Fløde« og sluttede med Eders Kager. Det var, som I kan tænke, et lukullisk Maaltid, og jeg sendte mange Tanker hjem til Glædens Skabere. De officielle Taler tog deres Begyndelse; jeg holdt den egentlige Julespeech, og »Sejl« talte for Danmark, »som vi holdt af, fordi det nu var vort Land; og det var et godt Land, meget bedre end alle de andre!«

Juledag var jeg i Kirke, men ellers ikke i Land. 2. Juledag var jeg i Land og med Sidney C. oppe hos Mrs. G. — det er en Veninde af Sidneys Moder og pr. ham, at jeg kommer der. Om Torsdagen var jeg atter i Land, og hele Dronningens Kvarter var under Pastor B.'s og Pastor T.'s

Ledelse paa en Skovtur, hvor vi gik i Vandet og senere drak The med Kager til med deres Damer, som stødte til pr. Hest. Altsammen arrangeret af den gamle Fru Franks fra den danske Sømandsmission. Det gik yderst gemytligt til — vi sang Fædrelandssange og legede »3 Mand høj«. Paa Vejen fra Badet op til Thestedet mødte vi en Landkrabbe, der vraltede sidelæns over Vejen; den var usædvanlig stor — en Krop som en knyttet Damehaand og lange Krebsben paa c. 10 Tm. Paa Vejen sang vi vore Viser om »Ranzo«, »the lime juice ship« og om Matrosen i Liverpool, der bliver snuppet af Betjenten. — Snart var vi i Byen igen og bænkedes om Fru Franks Chokoladeborde. Efter Chokoladen var Juletræet tændt inde i den store Stue, og vi sang en Salme, Pastor K. læste en Fortælling højt, og Pastor B. holdt en meget smuk Tale til os. Inden vi gik modtog hver Mand en Gave fra Sømandsmissionen i Danmark. Jeg fik et Askebæger og et blaat Lommetørklæde. Et lille anonymt Brev fulgte med, der kun indeholdt et lille hvidt Kort med nogle Bibelsprog. Ved mange af de andres Gaver laa der rigtige Breve: »Kære ubekendte Sømand!« — ja, det er rigtignok smukt at tænke paa, at vildfremmede Mennesker vil gøre Danmarks Søfolk en lille Glæde til Julen i det fremmede. Glæden var ogsaa almindelig, som forstaaeligt er.

I det hele taget har vi faaet mange Beviser paa, at man ved, vi er her, vi, de samme som var her ifjor. Nytaarsaften omdeltes Kommandørinde Konows Julegave, en Æske fin Chokolade (Anthon Berg) til hver Mand, og tillige Marineforeningens Julegaver (Piber, Mundharper, Barbermaskiner o. s. v.), alt lige kommet med en Damper fra New York. Jeg fik en Pibe. Ja, jeg føler mig som en *Krosus*, omgivet af Velstand! Tobak, Cigarer, Chokolade, Kager, Konserves — og her opdager jeg, at jeg rent har forglemt alle de dejlige Bøger. Tak for dem! Hvor er det en aandelig Vederkvægelse at læse i dem — for en Stund at hænge Merlespigret paa Krogen og lægge Sejlhandsken fra sig for at aabne de dejlige Bøger. Øresundet skvulper saa hjemligt i de *Juelske Vers*, og med *Knud Bokkenheusers* Bog i Hænderne har jeg i Tankerne krydset mig fra Toldbodvejen til Vibenshus — hilst paa 6te Frederik og Guldalderens henfarne Store! Ak ja! I Hellegattet paa »Valkyrien« er det heldigvis kun *legemlig* set, man ikke kan staa oprejst. I det hele taget er jeg overvældet af Taknemmelighed.

Nytaarsaften forløb »reglementeret« med de obligate »Korsange, og Kl. 12 raabte vi Hurra, Hurra, Hurra! i det uendelige, da Kanonskuddet drønedes ved de 16 Glas paa Skibsklokken; thi endt var nu det gamle Aar med alle dets kuldastede Forhaabninger og dets Skuffelser, og nu begyndte der et nyt Aar, hvori alt »det« skulde gaa i Opfyldelse før eller senere.

Og nu Farvel — og nu Farvel — og nu Farvel! Og paa Gensyn dette Foraar, om alt gaar vel.

